

Forhold ved Lov er afgjort, forholdes efter de hidtil gjældende Bestemmelser derom"; mit Forslag gaaer netop ud paa, at Alt skal blive ved det Gamle, indtil vi have faaet en ny Kirkeforfatning, og indtil Kirkens Gods, som det kaldes, er bleven bestemt i dets rette Forhold til Staten.

Cultusministeren: Jeg veed ikke, om det skulde være nødvendigt, at inoødegaae de Slutninger, som den ærede Rigsdagsmand af det Ord „særlig“ har gjort om Ministeriets Anskuelse af de til Præsternes Lønning henlagte Eiendommers Bestaand. Jeg kan forsikre, at der ikke ligger noget som helst Særligt skjult i dette Ord, ja, at der overhovedet ikke ligger noget som helst skjult deri. Der er der ved slet ikke tænkt paa Andet, end en fra denne Pensionsløve forskjellig Lov, som derved er forskjellig, at den ikke indbefattes under den almindelige Lov; Andet er der ved Udtrykket „særlig“ slet ikke tænkt paa. Jeg troer, at det var en Bestemmelse, som det er nødvendigt at sætte, indtil man kan faae hele det herhen hørende Forhold forandret ved Lov. Indtil nu har Forholdet været det, at de geistlige Embedsmænds Pensioner væsentlig udredes af de Embeder, de have beklædt, men saaledes at Statskassen baade til de entledigede Præsters og Enkernes Pensioner har givet et Tilskud, som i det Hele taget har været ringe, men som dog ikke uden stor Skade kunde undrages disse Embedsmænd. Da nu dette lille Tilskud ikke kan ordnes efter de almindeligt opstillede Regler, og da man heller ikke vilde unddrage dem det, og man endnu mindre kunde i Diebliffet kaste hele Byrden af at pensionere afskedigede Geistlige og deres Enker over paa Statskassen, saa er det bleven bestemt, at dette skal ordnes ved en særlig Lov, og at indtil det kan skee, skal det blive ved de hidtilværende Forhold. Naar der i den ærede Rigsdagsmands Undringsforslag er omtalt specielt de Forhold, som betinge de geistlige Embedsmænds og deres Enkers Pensionering og Ordningen deraf, saa er derved allerede udtalt, hvorpaa det kommer an, førend der kan skee en almindelig Omregulering af de Geistliges Pensionsvæsen, nemlig at der maa forudgaae en Ordning af deres Lønning.

Nu at ville optage her de af hiin Ordning følgende Pensioner er deels ikke bestindigt, idet man ikke kan vide, til hvilken Beslutning denne eller en anden Rigsdag i saa Henseende kan komme med Hensyn til Lønningsmaaden, og deels er det overflødig, fordi vi ved en saadan Bestemmelse ikke kunne binde de følgende Rigsdage, og fordi vi paa den anden Side ikke behøve at give denne Understøttelse, naar vi finde det rigtigt at gennemføre de samme Bestemmelser, som indeholdes i denne Lov. Jeg troer altsaa, at man aldeles rolig, uden derved paa nogen Maade at bestemme Noget, hvorved der i nogen Retning er Betænkelighed, kan lade det blive ved hvad der i Udskafets S. 14 er foreslaaet, i det Højeste med den Forandring i Redactionen, som af Udvalget er foreslaaet.

Winther: Den ærede Cultusminister sagde, at der kun var tilstaaet en ubetydelig Sum til Præsternes Pension af Staten. Deri kan jeg ikke være enig med ham; thi jeg har opsummeret det og fundet, at der er opført 12,930 Rbd. for Præsterne og 26,369 Rbd. for Præsternes Enker paa den almindelige Pensionliste. Jeg har derimod slet ikke havt Tid til at summere Alt hvad der er opført paa Naadeseckretariatets Liste og den aftagende Pensionliste i saa Henseende. Jeg troer heller ikke, at der egentlig er noget Ubestindigt i at stille dette Forslag eller at vedtage, at lade Alt blive ved det Gamle indtil en Omordning fremkommer. Jeg kan ikke indsee, at der er mere Ubestindigt i at fremstille een mulig Afgjørelsesmaade end en anden mulig Afgjørelsesmaade, og med Hensyn til hvad jeg talte om Ministeriets Anskuelse ved dette Forslag, som dog den ærede Minister selv erklærede ikke kunde være et Præcedens, hvorved vi skulde tvinges til at anerkjende Kirkens Eiendomsret til Kirkens Gods, saa troer jeg naturligtvis dette, men mine Ord vare ogsaa egentlig kun udtalte i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 5te District (F. A. Hansen) udtalte, idet han synes at gaae ud fra denne Anskuelse.

Da ingen Flere begjærede Ordet skred man til Afstemning, hvorved